

man ønskede, at der gaves Adgang til at farve Margarinen stærkere, end Lovforslaget tilsigtede. Den daværende Landbrugsminister (Ole Hansen) gik stærkt imod at gøre Indrømmelser overfor disse tre Partiers Standpunkt. Naar man fra vor Side ønskede, at Margarinen skulde have en stærkere Farve, var det af det ganske naturlige Hensyn til de mange Konsumenter, som bruger dette Surrogat for Smør; man ønskede, at de skulde kunne nyde det under et saa tiltalende Udseende som vel muligt. Det er jo ikke ganske ligegyldigt, hvorledes Maden anrettes, det bidrager sikkert tidt til, at man føler Velvære ved at nyde Maden, at den anrettes saa smukt, pænt og tiltalende som muligt. Det var derfor ganske naturligt, at vi fra Socialdemokratiets Side ønskede, at Margarinen skulde komme til Forbrugerne i saa tiltalende en Skikkelse som vel muligt. Men da Landbrugsministeren, som sagt, gik imod det, blev Forslaget om at tillade en noget stærkere Farvning forkastet. Det kunde derfor ikke undgaas, at vi straks blev forbavsede over det Forslag, som her er fremsat af den højtærede Landbrugsminister om helt at stryge Farvningsbestemmelsen, saaledes at Fabrikkerne kan sætte den Farve paa, de helst vil. For saa vidt kan vi jo kun være tilfredse med Landbrugsministerens Forslag, og jeg vil ønske, at den højtærede Landbrugsminister maa kunne fremsætte saa udmærkede Grunde for at gaa til at ophæve Farvningsbestemmelsen, at vi kan blive fri for den, og at Forbrugerne virkelig kan faa Margarinen med den Farve og i den Skikkelse, de helst vil have den. Deri har den ærede sidste Taler jo fuldkommen Ret, at hvis man spurgte Husmødrene Landet over i de Hjem, hvor man bruger Margarine, vilde de sikkert udtale sig til Gunst for det Standpunkt, den højtærede Landbrugsminister nu har indtaget. Det gaar jo betydeligt videre end det, Socialdemokraterne sidste Gang krævede; thi vi satte dog en Grænse for, hvor stærkt man kunde farve Margarine, medens Landbrugsministerens Forslag helt fjerner enhver Bestemmelse vedrørende Farvningen, og Fabrikkerne altsaa kan farve, ganske som de har Lyst til. Men en Betingelse for, at vi kan gaa med dertil, er jo rigtignok, at den fuldstændige Frigivelse af Farvespørgsmaalet ikke bliver et Skærmbret for Fabrikkerne, saaledes at de kan anvende mindre gode Raaprodukter. Der er for mig fremsat den Opfattelse, at den Omstændighed, at det til-

lades Margarinefabrikanterne at farve, ganske som de har Lyst til, kan bevirke, at de kan skjule, at de til Fremstilling af Margarine anvender mindre gode Raaprodukter, og jeg maa erkende, at skulde Ophævelsen af alle Farvebestemmelser føre til, at de mange Smaafolk, som maa spise Margarine, udsættes for at faa et daarligere Produkt end hidtil, er der god Anledning for Udvalget til at sætte en Grænse; men derom tør jeg ikke sige noget bestemt. Den Farvebestemmelse, der blev givet, da man oprindeligt vedtog Margarineloven, blev truffet under to Hensyn. Det første Hensyn gjaldt vor Eksport af Smør til Udlandet, navnlig England, men jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister, der ganske særlig har at varetage Hensynet til Smøreksperten, selvfølgelig ogsaa vaager over, at der ikke gennemføres Lovgivningsbestemmelser, som i mindste Maade kan skade Smøreksperten til England, og at vi derfor ikke behøver at bekymre os om den Side af Sagen. Det andet Hensyn var, at der sikres Forbrugerne den bedst mulige Vare, og med Hensyn hertil formoder jeg, at den højtærede Minister er i Stand til at give gode Grunde for det Standpunkt, han har indtaget, og at Forbrugerne sikres imod, at Margarinefabrikanterne anvender en daarligere Vare til Fremstilling af Margarine, end de vilde kunne gøre, hvis vi ikke ophævede Farvebestemmelserne. Formentlig vil der blive nedsat et Udvalg om Sagen, og i dette Udvalg vil der jo blive rig Lejlighed til nøje at undersøge Spørgsmaalet ud over, hvad den højtærede Minister er i Stand til at fremføre derom her i Tinget. Jeg vilde ønske, at vi paa dette Omraade kunde gennemføre Ministerens Forslag, som det er forelagt, men der er altsaa det Hensyn at tage, jeg her har nævnt.

Jeg skal ikke komme synderlig ind paa at omtale de øvrige Ændringer i dette Lovforslag. Som Helhed kan man om dem sige, at de allerfleste af dem bør mødes med Velvillie, ikke mindst den Bestemmelse, der er foreslaaet, om en Maksimumsgrænse for Vandindholdet i Lighed med, hvad der vedtoges i Loven om Forhandling med Smør. Deri ligger jo en Betyngelse for Konsumenterne for, at de, naar de køber Margarine, ikke faar Vand i Steedet. Denne Bestemmelse synes jeg, man kun kan være glad ved og ønske gennemført.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Bødebestemmelserne, er der her i Rigsdagen og indenfor Lovgivningsmagten en Tendens